

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	626
Land:	Ukraine
Kilde:	Landinfo
Titel:	Respons. Ukraina: Vold i nære relasjoner
Udgivet:	27. marts 2026
Optaget på baggrundsmaterialet:	16. april 2026

Ukraina: Vold i nære relasjoner

- Hvor utbredt er vold i nære relasjoner?
- Hvordan har krigen påvirket utbredelsen av vold i nære relasjoner?
- Hvordan håndterer politiet og rettsvesenet slike saker?
- Hva finnes av hjelpetilbud, og hvordan er tilgangen og kvaliteten på tilbudet?
- Hvor vanlig er det å oppsøke krisesenter?

Innledning

Responsen ser på omfanget av vold i nære relasjoner i Ukraina, lovgivingen omkring dette, samt politiets og domstolenes håndtering av slike saker. Hvilke hjelpetilbud som finnes og forhold som hindrer voldsutsatte fra å benytte seg av disse, omtales også.

Kildegrunnlaget består av lovgivning, forskningsartikler, ukrainske og multi-laterale organisasjoner, samt nyhetsmedier. Tematikken ble også tatt opp med en ukrainsk ikke-statlig organisasjon, Women's Perspectives Center, på en informasjonsinnhentingstrekk i oktober 2025. Organisasjonen er basert i Lviv, og jobber for å styrke kvinners rettigheter, bekjempe vold mot kvinner og fremme likestilling. Den tilbyr også juridisk, psykologisk og sosial bistand.

Dette er en oppdatering av en respons fra juli 2025.

Bakgrunn

Kjønnsbasert vold er utbredt i Ukraina. Også før fullskalainvasjonen i 2022 var problemet omfattende, med særlig høy forekomst blant internt fordrevne (Project Hope 2023). I 2007 og 2014 ble det estimert at rundt 20 prosent¹ av kvinner i alderen 15 til 49 år hadde opplevd kjønnsbasert vold minst én gang i løpet av livet (UNFPA 2015). Siden februar 2022 har kjønnsbasert vold, inkludert konflikt-

¹ Estimert på rundt 20 prosent er basert på to spørreundersøkelser: i 2007 blant 2900 kvinner i hele Ukraina, og i 2014 blant 1600 kvinner på Krym, ukrainsk myndighetskontrollerte områder i Donetsk og Luhansk og i byene Donetsk og Luhansk. Undersøkelsen ble foretatt av GfK Ukraina på oppdrag fra UNFPA (UNFPA 2015).

relatert seksuell vold, seksuell utnyttelse og overgrep, menneskehandel og vold i nære relasjoner, økt kraftig (Project Hope 2023; UNFPA 2024, s. 8).

Vold i nære relasjoner har i mange år vært et av landets mest presserende sosiale problemer (Cherepakha 2024, s. 8). Antallet rapporterte tilfeller har økt betydelig etter fullskalainvasjonen (UNFPA 2024, s. 13–14).²

Europarådets konvensjon om forebygging og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner (Istanbul-konvensjonen) (2011) art. 3 definerer vold i nære relasjoner som:

alle handlingar med fysisk, seksuell, psykisk eller økonomisk vald som vert utøvd i familien eller i nære relasjonar, eller mellom tidlegare eller noverande ektefellar eller partnarar, uavhengig av om valdsutøveren har eller tidlegare har hatt felles bustad med offeret.

Utbredelse av vold i nære relasjoner

Vold i nære relasjoner er den vanligste formen for vold mot kvinner og jenter. En rekke internasjonale og ukrainske analyser peker på at utbredelsen i hovedsak skyldes langvarig kjønnsulikhet og patriarkalske normer, som under krigen har blitt forsterket av omfattende krigsrelatert stress, økonomisk usikkerhet og fortsatt utilstrekkelig statlig beskyttelse og hjelpetilbud.

I 2020 leverte kvinner nær 80 prosent av voldsanmeldelsene. Det store flertallet var ofre for gjentatt vold fra tidligere eller nåværende partner (UNFPA 2024, s. 14; United Nations Ukraine 2021).

I en kvalitativ studie om kjønnsbasert vold i Ukraina³ rapporterte UNFPA at vold i nære relasjoner ofte består av en kombinasjon av fysisk, psykisk, økonomisk og seksuell vold, samt kontroll og begrensning av bevegelsesfrihet. Volden utøves som regel av en tidligere eller nåværende ektemann eller partner. Selv om ekte-skapelig voldtekt ble mindre omtalt i studiens fokusgruppediskusjoner, mener UNFPA at dette sannsynligvis skyldes temaets sensitive natur. Vold fra andre familiemedlemmer er også utbredt. Det ble blant annet rapportert at noen eldre kvinner utsettes for vold fra sønner eller andre barn, mens unge jenter ofte opplever vold fra foreldre, spesielt fedre (UNFPA 2024, s. 32).

Internt fordrevne, samt rom, er ifølge studien særlig utsatt for vold i nære relasjoner. For fordrevne kvinner bidrar mangel på bolig, arbeid og økonomiske ressurser, kombinert med partneres alkoholbruk, til økt voldsrisiko. I tillegg peker

² Rapporterte tilfeller av vold i nære relasjoner har også tidligere økt, som etter starten på krigen i Donbas i 2014, med demobiliseringen av soldater i 2016 og under pandemien (Semeryn 2022).

³ Studien er basert på direkte samtaler med kvinner, jenter, menn og gutter i lokalsamfunn over hele landet, samt ulike tjenesteytere (UNFPA 2024).

studien på at tenåringer, eldre og personer med funksjonsnedsettelse er spesielt sårbare for vold i nære relasjoner (UNFPA 2024, s. 34).

Krigens innvirkning på utbredelsen

Etter fullskalainvasjonen økte vold i nære relasjoner markant, spesielt som følge av kollektive boforhold, at folk tilbringer mer tid hjemme, at husholdninger står overfor større økonomiske begrensninger og mangel på arbeid, menns frykt for mobilisering samt negativ mestring i form av rusmidler (UNFPA 2024, s. 14).

For de som har tjenestegjort, kan hjemkomsten bli vanskelig. Hjemvendte soldater står overfor utfordringer med tilpasning til sivil liv samtidig som de håndterer de psykologiske virkningene av krigen. Også for familiene er denne overgangen en stor følelsesmessig og sosial belastning (EUAM Ukraine 2025; Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Folk tilbringer mer tid hjemme på grunn av portforbud, strømbrudd og sikkerhetsrisiko, noe som fører til at kvinner og jenter i større grad utsettes for vold fra familiemedlemmer. Menn som er redde for å bli innkalt til tjeneste, holder seg ofte hjemme (UNFPA 2024, s. 33).

Særlig lokalsamfunn i nærheten av frontlinjen opplever psykologiske belastninger av krigen, med stress som ofte fører til aggresjon og vold (Kuras 2024):

The proximity of the frontline has exacerbated the challenges: due to constant security threats and high unemployment, people are under immense stress and often feel hopeless, which leads to alcohol abuse, disrupting family relations and creating violence.

Volden har også eskalert grunnet flere våpen. Hotline-operatører rapporterte i 2022 om et økende antall samtaler der representanter for territorialforsvaret (soldater) prøvde å løse private problemer med våpen (Semeryn 2022).

Særlig i starten av fullskalainvasjonen måtte sosialtjenesten prioritere hjelpetilbud til internt fordrevne, fremfor andre sårbare grupper. Deriblant ble krisesentre brukt for å huse internt fordrevne (Semeryn 2022). I dag har presset av nyankomne i vertsfylker avtatt, men antallet internt fordrevne har intensivert allerede eksisterende utfordringer (Kuras 2024):

People from across Ukraine, with different professions, ages, and needs, are brought together in one place. Many live in overcrowded spaces, struggling to adapt to new environments while coping with trauma from the war. This often leads to tensions, and minor conflicts can evolve into incidents of domestic violence. Psychological abuse has become overwhelmingly common in these settings, underscoring the complex correlation of individual and community pressures.

Lovgivning

I 2011 undertegnet Ukraina Istanbul-konvensjonen.⁴ Konvensjonen ble ratifisert først i 2022, og trådte i kraft 1. november 2022 (Cherepakha 2024, s. 7). Bakgrunnen for at det tok så lang tid, var motstand fra konservative grupper, deriblant parlamentsmedlemmer og kirkesamfunn, særlig med hensyn til ordbruk knyttet til kjønn og seksuell orientering (Possamai 2020).

Etter at konvensjonen ble undertegnet, ble det gjennomført flere lovendringer for å styrke nasjonal lovgivning. Målet var å forebygge og bekjempe vold, samt å harmonisere lovgivningen med europeisk praksis (Cherepakha 2024, s. 7). Ukraina hadde fått kritikk av blant annet Europarådet for ikke å gjøre nok for å beskytte kvinner som utsettes for vold.

Lov om forebygging og bekjempelse av vold i nære relasjoner

Den 7. desember 2017 vedtok Ukrainas parlament, Verkhovna Rada, loven om forebygging og bekjempelse av vold i nære relasjoner. Loven trådte i kraft i januar 2018 (Cherepakha 2024, s. 28). Loven definerer det organisatoriske og juridiske rammeverket for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner (DRC u.å.).

Bestemmelsen i straffeloven, art. 126.1, som kriminaliserer visse former for vold i nære relasjoner, trådte i kraft ett år senere, i januar 2019. Før det ble vold i nære relasjoner utelukkende sanksjonert i form av administrative straffer etter loven om administrative forseelser. Gjerningspersoner ble ilagt bøter, men tiltakene ble ofte kritisert for å være ineffektive og utilstrekkelige (Semchuk 2020).

Artikkel 1 i loven definerer vold i nære relasjoner som (Lov om vold i nære relasjoner 2017):

An act of physical, sexual, psychological or economic violence committed within a family or in the shared residence either between relatives or between former or current spouses or other individuals who share (shared) residence as a family but are (were) not in the family or marital relations, regardless of whether the perpetrator of the domestic violence lives (lived) in the same place as the victims, and any threats of such actions.

Loven introduserte et bredere spekter av personkategorier, slik at flere grupper omfattes. Listen over aktører med ansvar for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner, ble utvidet. Det ble også innført spesifikke tiltak for å bekjempe vold, inkludert akutt utestengelsesordre og besøksforbud for gjerningspersonen,

⁴ Konvensjonens mål er å forebygge vold, beskytte ofre og sikre straffeforfølgelse av gjerningspersoner. Den anerkjenner vold mot kvinner som et brudd på menneskerettighetene og en form for diskriminering, og krever at statene kriminaliserer ulike former for vold, inkludert psykisk, fysisk og seksuell vold, tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og seksuell trakassering. Konvensjonen introduserer også tiltak som vern av ofre gjennom krisesentre, hjelpelinjer og spesialiserte støtte-tjenester (Council of Europe u.å.)

registrering av gjerningspersonen i eget register og gjennomføring av forebyggende oppfølging og henvisning til et korrigeringsprogram. Også fullmaktene til det nasjonale politiet ble utvidet (Cherepakha 2024, s. 28).

Straffeloven

Lovgivningen skiller mellom administrative og strafferettslige reaksjoner, avhengig av alvorlighetsgrad, gjentakelse og konsekvenser av handlingene.

Art.126.1 i Ukrainas straffelov (2001) regulerer det strafferettslige ansvaret:

Domestic violence, i.e. intentional systematic physical, psychological or economic violence against a spouse or former spouse or other person with whom the perpetrator is (was) in a family or close relationship, which leads to physical or psychological suffering, health disorders, loss of ability to work, emotional dependence or deterioration of the quality of life of the victim, - shall be punishable by community service for a term of one hundred and fifty to two hundred and forty hours, or probationary supervision for a term of up to five years, or restriction of liberty for the same term, or imprisonment for a term of up to two years.⁵

- Volden må være systematisk.
- Voldens form: Straffeloven omfatter fysisk, psykisk eller økonomisk vold, men ikke seksuell vold (som behandles av andre bestemmelser).
- Konsekvenser for offeret: Volden må ha ført til fysisk eller psykisk skade, tapt arbeidsevne, emosjonell avhengighet eller forverret livskvalitet.
- Strafferamme: Straffen kan være samfunnsstraff (150–240 timer), arrest (opptil seks måneder), frihetsbegrensning (opptil fem år) eller fengsel (opptil to år).

Lovbestemmelsen har blitt kritisert for å være for vag rundt definisjonen av «systematisk». Den mangler klare, kvantitative kriterier for når handlinger regnes som systematiske, noe som fører til ulik praksis og ineffektiv rettsanvendelse. Det har blitt foreslått å supplere loven med en forklarende merknad, for eksempel hvor mange voldshandlinger som må foreligge, over hvilken tidsperiode og under hvilke omstendigheter (Jurfem 2022b).

I 2021 ga Høyesterett, i en av sine dommer, en uttalelse om tolkningen av begrepet «systematisk» (Jurfem 2022b):

[...] the phrase «systematic perpetration of physical, psychological or economic violence» describes an act. A criminal offense is considered consummated after at least one of the three forms of violence (physical, psychological or economic) is committed for the third time and results in at least one of the consequences specified in the law. At the same time, it does

⁵ Oversettelse er gjort ved bruk av oversetterverktøy.

not matter whether the fact of the first two acts of violence was recorded in an administrative protocol of the police, in a restraining order or in another document. The fact of documentation is important for proving systematic nature, but no more than other evidence provided for by law.

For at straffansvar skal kunne ilegges etter artikkel 126.1 i straffeloven, kreves det derfor minst tre dokumenterte tilfeller av vold (Jurfem 2022b). Ifølge Women's Perspectives Center (møte oktober 2025) har dette tradisjonelt blitt tolket som at dersom det finnes to rettsavgjørelser i administrative saker om vold i nære relasjoner, skal politiet ved en tredje hendelse åpne straffesak for systematisk vold. I praksis er dette imidlertid ikke absolutt. Påtalemyndigheten kan åpne etterforskning for systematisk vold også uten to tidligere administrative avgjørelser, dersom det foreligger tilstrekkelig bevis for gjentatte voldshandlinger. Eksempler kan være lydopptak, videoer eller telefonlogger som dokumenterer vold over tid. Hvorvidt handlingene vurderes som systematiske, avhenger derfor av helheten i bevismaterialet snarere enn et fast antall tidligere saker. Det finnes ingen lovfestet tidsramme mellom hendelsene, og vurderingen skjer konkret fra sak til sak.

Lovbestemmelsen omfatter ikke seksuell vold. Art. 153.2 i straffeloven regulerer strafferammen for seksuell vold mot nåværende eller tidligere ektefelle, eller annet familiemedlem:

Sexual violence committed repeatedly or by a person who has previously committed any of the criminal offenses provided for in Articles 152 , 154 , 155 of this Code, or the commission of such acts against a spouse or former spouse or another person with whom the perpetrator is (was) in a family or close relationship, or against a person in connection with the performance by this person of an official, professional or public duty, or against a woman who was known to the perpetrator to be pregnant, - is punishable by imprisonment for a term of three to seven years.

Øvrige lovbrudd mot seksuell frihet og seksuell ukrenkelighet reguleres av straffeloven artikkel 152–156.1,⁶ artikler som trådte i kraft i 2001 (Straffeloven 2001).

Lov om administrative forseelser

Den administrative loven om forseelser (1984), artikkel 173.2, definerer vold i nære relasjoner som enhver tilsiktet handling av fysisk, psykologisk eller økonomisk karakter som har forårsaket skade på offerets fysiske eller psykiske helse. Dette omfatter handlinger som ikke har medført fysiske skader, trusler, fornærmelser, fratagelse av bolig, mat, klær og/eller andre midler som offeret har lovlig rett til:

⁶ Seksuelle handlinger med en person under seksuell lavalder (16 år), reguleres av art. 155 (Straffeloven 2001).

Committing domestic violence, i.e. intentional commission of any acts (actions or inactions) of a physical, psychological or economic nature (use of violence that did not cause bodily harm, threats, insults or persecution, deprivation of housing, food, clothing, other property or funds to which the victim has a legal right, etc.), as a result of which harm was caused to the physical or mental health of the victim, - entails the imposition of a fine of twenty to forty tax-free minimum incomes of citizens or community service for a period of thirty to forty hours, or administrative arrest for a period of up to ten days.

The act provided for in Part One of this Article, committed against a minor or underage person, - shall entail the imposition of a fine of thirty to sixty tax-free minimum incomes of citizens or community service for a term of forty to fifty hours, or administrative arrest for a term of two to ten days.

Repeated commission within a year of a violation provided for in parts one or two of this article, for which a person has already been subject to administrative punishment, - shall entail the imposition of a fine of sixty to eighty non-taxable minimum incomes of citizens or community service for a term of forty to sixty hours, or administrative arrest for a term of three to fifteen days.

Den administrative loven artikkel 173.2 gjelder enkelttilfeller av vold i nære relasjoner som ikke er systematiske eller ikke har de alvorlige konsekvensene som kreves etter straffeloven.

Omfanget av registrerte saker

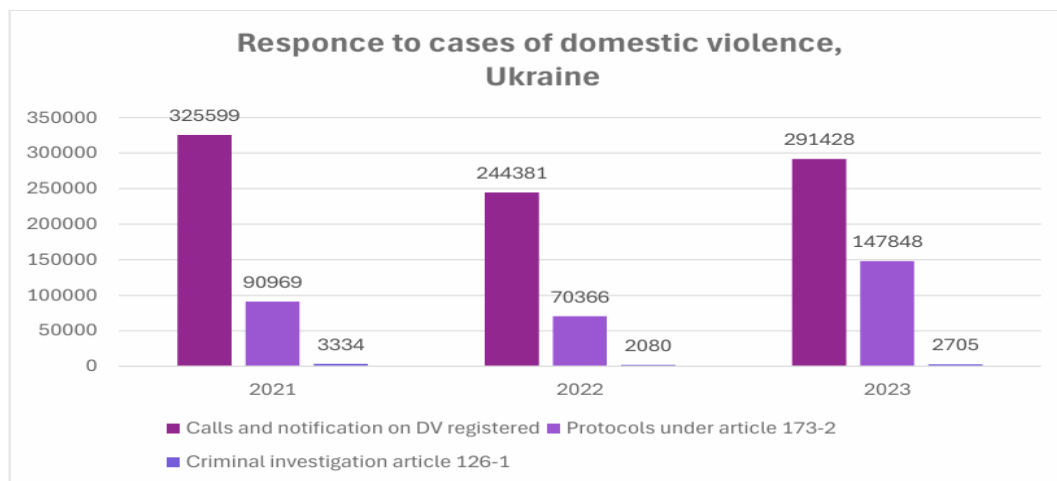
Antallet registrerte saker hos det nasjonale politiet varierer fra år til år. Tallene representerer heller ikke det fulle bildet av alle hendelser, men ifølge UNFPA toppen av isfjellet (som sitert i Kumar 2024).

I 2021 registrerte det nasjonale politiet omtrent 325 000 henvendelser⁷ av vold i nære relasjoner, opp fra 210 000 i 2020. Tallet sank til rundt 240 000 i 2022. Nedgangen antas å være knyttet til starten på fullskalainvasjonen, som både gjorde det vanskeligere for ofrene å rapportere volden og for politiet å registrere sakene (Cherepakha 2024, s. 15; Semeryn 2022). I 2023 økte antallet til rundt 290 000 (Jurfem 2024; Ministry of Internal Affairs of Ukraine 2024). I 2024 ble det registrert rundt 195 000 henvendelser (som sitert i Barsukova 2025).

Landinfo har ikke funnet tall for hele 2025, men i første kvartal skal det nasjonale politiet ha registrert rundt 32 000 henvendelser – rundt 24 000 færre enn tilsvarende periode i 2024 (UNN 2025).

⁷ Kilden bruker begrepene «statements and reports» (Cherepakha 2024, s. 15).

Mye tyder på at mange kvinner som henvender seg til politiet ved vold, ikke mottar rettslig bistand fra politiet. Diagrammet under viser antall henvendelser til politiet og antall administrative protokoller⁸ opprettet etter art. 173.2 og straffesaker etter art. 126.1:

Kilde: Women's Perspectives Centre (2025, s. 13)

Diagrammet viser at kun rundt 30 prosent av henvendelser og rapporteringer førte til administrative protokoller og åpnete straffesaker i 2021 og 2022, mens tallet steg til 52 prosent i 2023 (Women's Perspectives Center 2025, s. 13).

Landinfo har ikke funnet det totale antallet administrative protokoller og straffesaker for 2024 og 2025, og det er således ikke mulig å si om økningen har fortsatt. Bare de første ni månedene av 2024 ble det ifølge påtalemyndigheten opprettet 8000 straffesaker, hvilket kan tyde på det (Amru 2024). Menneskerettsorganisasjonen La Strada, som jobber med å bekjempe kjønnsbasert vold, mener statistikken viser positive endringer, som økt oppmerksomhet fra myndighetene og større juridisk og institusjonelt søkelys (Hromadske Radio 2024):

While the statistics can seem overwhelming, they also reflect positive changes, such as increased state attention and criminal proceedings in domestic violence cases.

Som diagrammet over viser, må det høye antallet administrative protokoller sammenlignet med opprettede straffesaker, også påpekes, hvilket tyder på at det fremdeles i all hovedsak gis administrative straffer for vold i nære relasjoner.

⁸ I ukrainsk rettslig sammenheng betyr å «utstede en protokoll» (скласти протокол) vanligvis å formelt dokumentere en administrativ eller rettslig overtredelse ved å utarbeide en offisiell, skriftlig rapport. Selve protokollen er ikke en dom eller endelig avgjørelse, men et prosessuelt skritt som formelt registrerer den påståtte overtredelsen og setter i gang de neste trinnene i den rettslige prosessen.

Regionale forskjeller

Womens Perspective's Center påpeker både i rapporten (2025, s. 12) og i møtet med Landinfo (oktober 2025) at det er store regionale forskjeller i hvordan politiet og domstolene håndterer saker om vold i nære relasjoner. I Lviv fylke bekreftet politiet vold i nære relasjoner i 64 prosent av henvendelsene i 2021. Andelen økte til 71 prosent i 2022. Det nasjonale gjennomsnittet lå på rundt 30 prosent, og trolig under det flere steder. Det finnes områder der politiet i langt større grad klarer å identifisere og dokumentere saker om vold i nære relasjoner, særlig som resultat av samarbeid med frivillige og internasjonale organisasjoner. Women's Perspectives Center forklarer det slik:

In Lviv, we have two special units on domestic violence. And they arrive to calls on domestic violence. But if they are busy with previous calls, a regular patrol police will come. And the quality of response, unfortunately, is usually different.

Politiets og domstolenes håndtering – erfaringer fra kilder

Vold i nære relasjoner, både psykisk og fysisk, utgjør de vanligste sakene som behandles i det ukrainske rettssystemet. Praktiseringen av loven får kritikk på en rekke punkter (barn blir ikke alltid anerkjent som ofre, bruk av forsoningstiltak, få som dømmes til fengselsstraff).

Dokumentasjon på skade

Den ukrainske NGO-en Jurfem gjorde i 2023 en studie av rettspraksis i slike saker. Studien påpeker at politiet har store utfordringer med å dokumentere voldshendelser. Mange saker blir avvist i domstolene fordi protokollen som utarbeides ved anmeldelse, ikke beskriver de faktiske omstendighetene ved lovbruddet, voldens karakter eller følgene for offeret, godt nok (Jurfem 2024).

Women's Perspectives Center bekreftet dette i møtet i oktober 2025. Dette kan arte seg på ulike måter, men typisk skyldes det utilstrekkelige bevis for den påførte skaden. Det er krav om at skade må dokumenteres, noe som skaper betydelige utfordringer for politiet. Polititjenestepersoner peker på at de verken er jurister, leger eller psykologer, men likevel pålegges å identifisere og beskrive skade på en måte som tilfredsstiller rettens krav. Dersom skaden ikke dokumenteres korrekt, vil domstolen som hovedregel avvise saken.

Det pågår derfor et omfattende arbeid med å veilede politiet i utforming av saksdokumenter, herunder hvordan de skal stille spørsmål til den voldsutsatte, for eksempel om vedkommendes helsetilstand, psykiske reaksjoner og barnas reaksjoner (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025). Formålet er å

sikre at opplysningene nedtegnes presist og forståelig for domstolene. I praksis fører fravær av dokumentert skade til fravær av sak: «no damage, no case».

Systematisk voldsutøvelse

Domstolene legger stor vekt på hvor systematisk volden er. Artikkel 126.1 i straffeloven krever at volden skal være gjentatt og ha en kumulativ effekt over tid. Enkelthendelser, selv alvorlige, anses ofte ikke som tilstrekkelig (Jurfem 2024).

Milde straffer

Straffene som gis, er ofte svært milde. De vanligste sanksjonene for brudd på art. 173.2 er bøter, mens administrativ arrest og samfunnsstraff forekommer sjeldnere. Det påpekes som bekymringsfullt at mange saker avsluttes med en muntlig advarsel under artikkel 22 i den administrative loven om forseelser, hvilket innebærer at gjerningspersonene ofte unngår reelle konsekvenser (Jurfem 2024).

I 2022 var 150–240 timers samfunnstjeneste den vanligste straffen for brudd på straffeloven art. 126.1, ilagt også når gjerningspersonen var tidligere dømt, med høy risiko for gjentakelse (Jurfem 2022a).

Ifølge Women's Perspectives Center gis det som regel bøter ved brudd på art. 126.1. Mange av deres klienter er imidlertid mindre opptatt av at gjerningspersonen skal settes i fengsel, men heller av at han skal «la meg være i fred og ikke komme tilbake». Hovedstrategien er derfor å samle tilstrekkelig bevis til å kunne begjære en beskyttelsesordre (protection order) fra domstolen, normalt for seks måneder. Derfor er det viktigste å få en domstolsavgjørelse som fastslår skyld for en administrativ overtredelse; selve straffeutmålingen er mindre sentral. Domfellelsen fungerer som bevisgrunnlag for å kunne få innvilget en beskyttelsesordre (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Hvis beskyttelsesordren brytes, kan dette få rettslige konsekvenser. Brudd på beskyttelsesordre utstedt av politiet, anses som en administrativ overtredelse, mens brudd på beskyttelsesordre utstedt av domstolen, er brudd på straffeloven (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Domstolspraksis viser at det i sistnevnte kategori er en økende andel domfellelser med reelle straffereaksjoner, herunder fengselsstraff. Slike saker er ofte relativt enkle å håndtere for politiet da de ikke trenger å drive omfattende bevisinnsamling (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Domstolsbehandling preget av stereotypier

Women's Perspectives Center (2025, s. 22–23, 27) skriver at domstolenes behandling av saker om vold i nære relasjoner, fortsatt er preget av utdaterte stereotypier, til tross for ratifikasjon av Istanbul-konvensjonen og vedtak av nasjonal lovgivning. Dette skjer systematisk på ulike områder av rettspraksis. Et eksempel er innvilgelse av en forsoningsperiode i skilsmisssaker der kvinnen er

utsatt for vold fra partneren, og hun motsetter seg forsoning. Et annet eksempel er rettspraksisen om vold i nære relasjoner som en mindre alvorlig forseelse.

Henvising til rehabiliteringsprogrammer

Til tross for utfordringene, viser rettspraksis noen positive utviklingstrekk. Domstoler henviser stadig oftere gjerningspersoner til rehabiliteringsprogrammer, og ofre oppfordres også til å delta i støttetiltak (Jurfem 2024).

Women's Perspectives Center (møte oktober 2025) pekte på at det i 2024 ble innført lovendringer som etablerer et særskilt rehabiliteringsprogram for voldsutøvere. Ved behandling av saker om administrative overtredelser er dommeren nå lovpålagt å begrunne hvorfor gjerningspersonen sendes til et slikt program, eller ikke, og rettspraksis viser at dommerne i økende grad etterlever det nye lovkravet.

Når gjerningspersonen er militært personell, tas dette ofte i betraktning ved straffeutmåling. Domstolene understreker imidlertid at militærstatus ikke påvirker skyldspørsmålet. I enkelte tilfeller har militærstatus ført til mildere straffer, fra administrativ arrest til bøter, ifølge Jurfem (2024).

Barn som vitner til vold

Et problem som trekkes frem, er at barn ikke alltid registreres som ofre. Loven om vold i nære relasjoner (2017) garanterer beskyttelse til barn som har vært utsatt for eller vært vitne til vold. Barna skal gis alle rettigheter som ofre (art. 22.1):

The injured child shall have all the rights of the injured person, the implementation of which shall be ensured taking into account the best interests of the child, his/her age, gender, state of health, intellectual and physical development.

Det er altså rettslig anerkjent som vold i nære relasjoner når et barn er vitne til vold mot en omsorgsperson (Lov om vold i nære relasjoner 2017, art. 1 (2)):

2) a child who has suffered from domestic violence (hereinafter referred to as the injured child) - a person who has not reached the age of 18 and has experienced domestic violence in any form or has witnessed (eyewitnessed) such violence

Dette innebærer at barn som ser at en omsorgsperson blir mishandlet, selv regnes som berørt av volden og har status som offer med rett til beskyttelse og tiltak. En tilsvarende bestemmelse, som anerkjenner barn som har vært vitne til vold i nære relasjoner som ofre, ble innført i loven om administrative forseelser i 2024. Etter denne siste lovendringen trenger ikke politiet lenger å dokumentere konkret skade for å registrere barnet som fornærmet. Dersom et barn er vitne til vold, skal det derfor utstedes en egen administrativ protokoll for barnet.

Ifølge Women's Perspectives Center (2025, s. 16–19; møte, oktober 2025) er det et problem at barn – særlig som vitner – ikke har blitt anerkjent som ofre. Antallet klager fra barn til politiet var i 2022 høyt, men kun halvparten ble bekreftet som vold. Selv om dette nå er et rettslig krav, er det fortsatt stor variasjon i den praktiske gjennomføringen. Det er fremdeles saker der protokoll kun utarbeides for moren, selv når det var barnet som kontaktet politiet. Likevel er det tegn til gradvis endring i politiets praksis, særlig i avdelinger som lenge har samarbeidet med sivilsamfunnsorganisasjoner. Når barn ikke identifiseres som ofre, nevnes de verken i politirapporter eller i forvaltnings- og domstolsavgjørelser, og forblir dermed usynlige i rettssystemet.

Andre former for hjelpetilbud

Sosialdepartementet har det øverste ansvaret for å utforme og gjennomføre statlig politikk knyttet til vold i nære relasjoner. Den nasjonale sosialtjenesten, etablert i 2020 og underlagt sosialdepartementet, har ansvaret for sosiale tjenester, herunder forebygging. I 2024 ble lov nr. 10249, som avgrenser ansvarsområdet til disse organene, vedtatt. Den stadfester at sosialdepartementet har ansvar for å utforme statens politikk, mens sosialtjenesten har ansvar for gjennomføring, inkludert etablering av støttetjenester for voldsofre og overvåking av deres virksomhet. Loven utvider spesialiserte støttetjenester til ofre. Dette innebærer å formalisere statusen til dagsentre for psykososial bistand, løse mangelen på krisesentre og støttetilbud og bringe Ukraina nærmere europeiske standarder, særlig dem som er fastsatt i Istanbul-konvensjonen (Vyhovska 2024).

For å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner, er det etablert flere støttetjenester for ofre, som krisesentre, dagsentre, kriserom, spesialiserte psykososiale rådgivningstjenester og mobile team (National Social Service of Ukraine u.å.).

Krisesentre – antall og tilgjengelighet

Det finnes rundt 60 statlige døgnåpne krisesentre i nær alle fylker.⁹ Antallet er svært lavt: Istanbul-konvensjonen fastsetter ett senter per 10 000 innbyggere, noe som ville tilsvart rundt 3000 sentre. Offisielle tall dekker imidlertid ikke faktisk tilgjengelighet, da mange sentre i praksis skal være tomme eller lite operative (Vyhovska 2024; Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Kvinner får vanligvis plass bare dersom politiet har dokumentert vold i nære relasjoner. Dersom kvinnen ikke ønsker eller tør å kontakte politiet, er det i praksis umulig å få plass i et statlig (kommunalt) krisesenter (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

⁹ Det er ikke statlig krisesentre i fylkene Ternopil, Tsjernihiv og Luhansk (Women's Perspectives Center 2025, s. 29).

For å få plass kreves omfattende dokumentasjon, blant annet bevis på vold (politi-rapport), medisinsk attest eller undersøkelse, identifikasjon og bostedsregistrering i området. Manglende dokumentasjon betyr ofte at kvinner nektes adgang, til tross for behov. Mange bor midlertidig eller uoffisielt i andre byer, og faller derfor utenfor ordningen. Internt fordrevne får plass dersom de har gyldige dokumenter på registrering i området (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Dersom situasjonen er akutt, kan politiet hente kvinnen og transportere henne til et kommunalt krisesenter. Når kvinnen ankommer via politi, bistår krisesenteret med nødvendig dokumentasjon i etterkant. I Lviv fungerer dette samarbeidet mellom politi og krisesenter relativt godt (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Siden det ikke finnes en felles nasjonal standard, varierer varigheten av opphold på krisesenter, i noen tilfeller tre måneder, med mulig forlengelse til seks måneder. I mer kompliserte tilfeller kan oppholdet forlenges ytterligere. Ikke-statlige organisasjoner (som Women's Perspectives Center) har egne krisesentre med mer fleksible kriterier, uten krav om politi- eller bostedsregistrering. Disse sentrene kan ta imot kvinner basert på vurderingssamtaler, uten formelle dokumenter. De mottar henvendelser fra statlige aktører som ber dem ta imot kvinner avvist av kommunale sentre (for eksempel på grunn av manglende papirer eller feil bosted) (Women's Perspectives Center, møte oktober 2025).

Women's Perspectives Center (2025, s. 31–34; møte oktober 2025) påpeker at kapasitetsutnyttelse ved krisesentrene er et problem. Per juli 2024 var 396 (38 prosent) av totalt 1035 senger i statlige krisesentre, i bruk. I flere regioner var utnyttelsen lavere, i Lviv ti prosent. Årsaken er ikke manglende behov, men trolig en kombinasjon av at ofrene ikke kjenner til tilbudet, byråkratiske barrierer og krav om politirapport og bostedsregistrering.

Øvrige støttetilbud

Utover dette finnes følgende statlige støttetilbud i hele landet (Ministry of Social Policy of Ukraine u.å.):

- 101 dagsentre for sosial og psykologisk hjelp
- 100 kriserom som tilbyr døgnopphold (opptil ti dager)
- 110 spesialiserte tjenester for psykososial rådgivning til ofre for vold i nære relasjoner og/eller kjønnsbasert vold
- 715 mobile team for psykososial assistanse
- 29 callsenter/krisetelefoner
- 25 andre fasiliteter og institusjoner som gir bistand til ofre (sosialboliger, sentre for psykososial assistanse, forsonings- og rehabiliteringssentre, anonyme akutt-medisinske og psykologiske hjelpepunkter).

Det nasjonale politiet har mobile operasjonsenheter som skal hjelpe ofre for vold i nære relasjoner eller kjønnsbasert vold (UNFPA 2025).

Det finnes også en statlig hotline ofre kan ringe. I 2024 ble applikasjonen SOS innført, i tilfeller av vold eller trusler om vold. Ved å trykke på applikasjonen kontakter man direkte politiet, som rykker ut til oppgitt adresse (Rubryka 2024).

Ukraina-kontoret til La Strada opererer en døgnåpen hotline som gir psykologisk og juridisk veiledning til ofre (La Strada International u.å.). Det finnes også andre ikke-statlige organisasjoner som tilbyr bistand og rådgivning.

NGO-er, spesielt kvinneledede organisasjoner, er sentrale i å gi umiddelbar, livreddende støtte til ofre for vold i nære relasjoner og kjønnsbasert vold. De driver, ofte i samarbeid med internasjonale organisasjoner, krisesentre, trygge møteplasser og hjelpesentre – og fyller ofte hull der statlige tjenester er utilstrekkelige eller utilgjengelige, særlig i konfliktområder og på landsbygda.

Humanitære organisasjoner og internasjonale donorer har i mange år spilt en viktig rolle i å etablere og opprettholde mye av hjelpetilbudet, særlig i områder påvirket av krigen og intern forflytning.

Hindringer for tilgang til hjelpetjenester for voldsutsatte

Geografiske og sosiale barrierer for tilgang til hjelp

Hjelpetiltak er ofte sentralisert i byer, og kan være vanskelig tilgjengelig i rurale områder. Det tar dessuten tid å reise dit, og medfører kostnader og risiko. Mangel på transportmuligheter i rurale områder er et annet hinder (UNFPA 2024, s. 131).

Visse grupper har også vanskeligere tilgang til informasjon om tjenester for ofre, som internt fordrevne, personer med funksjonsnedsettelse, eldre, tenåringer samt personer i rurale områder (UNFPA 2024, s. 131).

Selv om mange kjenner til hvilke tjenester som finnes, fører utbredt mangel på kunnskap om kjønnsbasert vold, herunder vold i nære relasjoner, i lokalsamfunn til at ofre ikke er klar over at de utsettes for vold, eller hvordan de kan søke hjelp. Særlig i områder preget av konflikt og i rurale strøk, med store begrensninger på bevegelsesfrihet, kan lokalsamfunn være mindre kjent med hvor de nærmeste trygge stedene og andre tjenestetilbud, finnes (UNFPA 2024, s. 131).

Øvrige barrierer for rapportering og hjelp blant voldsofre

I studien fra UNFPA (2024, s. 130) fremgår det at ofre for kjønnsbasert vold, herunder vold i nære relasjoner, ofte er redde for å søke hjelp i frykt for skam,

stigma, avvisning og ytterligere vold. Vold fremstilles ofte som normalt, og skylden legges på ofrene. En internt fordrevet tenåringsjente uttrykte det slik:

A situation where violence is normalized can often occur in villages. And people in villages often don't have access to services and assistance and they don't even know that they can tell someone about this.

Ofte holdes vold i hjemmet skjult grunnet ofrenes motvilje mot å snakke om «interne problemer», fordi de ikke forstår at overgriperens atferd er ulovlig eller fordi de oppfatter at atferden er normal (Jurfem 2024, s. 2). Jenter og kvinner beskriver dessuten et press fra familie og lokalsamfunn om ikke å snakke om vold, og det er sterk sosial misnøye mot kvinner som anmelder familiemedlemmer for vold. Seksuell vold er særlig stigmatisert (UNFPA 2024, s. 130).

Kvinner som rapporterer om vold, kan møte konsekvenser fra overgripere, familier og lokalsamfunn, som gjengjeldelse fra partneren (UNFPA 2024, s. 130):

«It often happens that a perpetrator is out of our focus. And when we come, and the police. There's sometimes much shouting, and later the perpetrator becomes more aggressive, and she is no longer happy that she's asked for help» (GBV Expert, Kharkiv).

Kvinner og jenter er ofte motvillige til å oppsøke «fremmede» for å få støtte. Noen mente at tjenesteytere ikke kan hjelpe dem, og at det ikke får konsekvenser for overgripere. Det ble også uttrykt bekymring for manglende konfidensialitet og kvalitet på tjenestene (UNFPA 2024, s. 135).

Ifølge UNFPA uttrykker ofrene ofte mistillit til myndighetene, herunder politiet og støttetjenestene, hvilket gjør at de ikke rapporterer overgrep. I rurale områder, der relasjonene ofte er tettere, frykter ofre at det skal komme frem at de har rapportert om vold. Særlig det å henvende seg til politiet volder bekymring, i frykt for at politiet ikke skal ta situasjonen på alvor og bagatellisere overgrepene. Dette skyldes at politiet ikke nødvendigvis er opplært eller rustet i å håndtere denne typen voldssaker på en profesjonell måte (UNFPA 2024, s. 133–134).

Videre viser studien til UNFPA (2024, s. 134) at ofre for kjønnsbasert vold, har liten tillit til at rettssystemet er i stand til å holde gjerningspersoner ansvarlige for volden. Kvinner og jenter var også bekymret for lange rettsprosesser.

Frykt for at ektemannen vil bli kalt inn til mobilisering, er en annen grunn til at overgrep ikke rapporteres. Det har blitt påpekt at TRC (de territorielle rekrutteringssentrene) og politiet iblant møter opp sammen ved henvendelser om vold i nære relasjoner, noe som gjør at ofre lar være å be om hjelp (UNFPA 2024, s. 133):

«As compared to the last year, statistics on the reports in communities has decreased, but it could have been because the Territorial Recruitment Centre (Mobilization Department) comes to calls together with the police. Abusers

are mobilized. Some women are afraid to be left alone, so they don't report so that their husbands are not mobilized» (GBV Expert, Lviv).

Hva gjelder overgripere som tjenestegjør i militæret eller i humanitært arbeid, er det også en oppfatning om at ofre ikke vil bli trodd, og at det er motstand mot enhver kritikk av «heltene» i Ukraina (UNFPA 2024, s. 133).

Lokalsamfunn og eksperter på kjønnsbasert vold påpeker mindre fokus på kjønnsbasert vold under fullskalainvasjonen, og at dette medfører høyere terskel for å søke hjelp. Kvinner og jenter møter sosialt press om å legge egne bekymringer og volden de opplever, til side så lenge krigen pågår. I tillegg er de redde for å bli beskyldt for ikke å vise solidaritet med krigsinnsatsen dersom de tar opp forhold som kan oppfattes som kritikk av lokalsamfunn (UNFPA 2024, s. 136–137).

Samtidig har økt tilstedeværelse av humanitære organisasjoner mange steder i landet etter fullskalainvasjonen, medført økt bevissthet og tilgjengelighet av hjelpetiltak, også for ofre for kjønnsbasert vold og vold i nære relasjoner (UNFPA 2024, s. 140).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

Amru, O. (2024, 3. oktober). Cases of domestic violence in Ukraine have increased by 80% since last year. *Babel*. Tilgjengelig fra <https://babel.ua/en/news/111379-cases-of-domestic-violence-in-ukraine-have-increased-by-80-since-last-year> [lastet ned 14. april 2025].

Barsukova, E. (2025, 3. juli). Скільки українців потерпали від домашнього насильства за перші 5 місяців 2025 року? Дані поліції [How many Ukrainians suffered from domestic violence in the first 5 months of 2025? Police data]. *Ukrainska Pravda*. Tilgjengelig fra

<https://life.pravda.com.ua/society/policiya-nazvala-kilkist-zayav-pro-domashnye-nasilstvo-za-5-rokiv-309014/> [lastet ned 4. mars 2026].

Cherepakha, K. (2024, mars). *Combating violence against women and domestic violence - A practical guide for police officers*. Strasbourg: Council of Europe. Tilgjengelig fra <https://rm.coe.int/ukr-2024-police-manual-final-eng-web/1680ace3b6> [lastet ned 8. april 2025].

Council of Europe (u.å.). *Europarådets konvensjon om forebygging og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner*. Strasbourg: Council of Europe. Tilgjengelig fra <https://rm.coe.int/168047a36f> [lastet ned 10. april 2025].

DRC, dvs. Danish Refugee Council (u.å.). *Domestic violence: understanding the nuances*. København: DRC. Tilgjengelig fra <https://drc.ngo/media/3yqpirrp/drc-ukraine-legal-briefing-note-domestic-violence.pdf> [lastet ned 10. april 2025].

EUAM Ukraine, dvs. European Union Advisory Mission for Civilian Security Sector Reform Ukraine (2025, 10. mars). *A New Tool for Odesa Police to Support Veterans and Their Families*. Kyiv: EUAM. Tilgjengelig fra <https://www.euam-ukraine.eu/news/a-new-tool-for-odesa-police-to-support-veterans-and-their-families/> [lastet ned 10. april 2025].

Europarådets konvensjon om forebygging og bekjempelse av vold mot kvinner og vold i nære relasjoner (2011). Tilgjengelig fra <https://lovdata.no/dokument/TRAKTAT/traktat/2011-05-11-22> [lastet ned 26. mars 2026].

Hromadske Radio (2024, 4. oktober). Domestic violence: why the number of cases has increased. *Hromadske Radio*. Tilgjengelig fra <https://hromadske.radio/en/news/2024/10/04/domestic-violence-why-the-number-of-cases-has-increased> [lastet ned 13. juni 2025].

Jurfem (2022a, 12. oktober). *Liability for “domestic violence” (article 126-1 of the Criminal Code of Ukraine): court practice*. Kyiv: Jurfem. Tilgjengelig fra <https://jurfem.com.ua/en/case-law-related-to-domestic-violence-issues/> [lastet ned 15. april 2025].

Jurfem (2022b, 10. oktober). *Systematicity in domestic violence: problems of practice*. Kyiv: Jurfem. Tilgjengelig fra <https://jurfem.com.ua/en/systematicity-in-domestic-violence-problems-of-practice/> [lastet ned 15. april 2025].

Jurfem (2024, april). *ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО У 2023 РОЦІ: дані та тенденції [Domestic violence in 2023: data and trends]*. Kyiv: Jurfem. Tilgjengelig fra <https://jurfem.com.ua/wp-content/uploads/2024/04/%D0%B4%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D1%88%D0%BD%D1%94-%D0%BD%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-2023-%D0%B4%D0%B0%D0%BD%D1%96-%D1%82%D0%B0-%D1%82%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%97.pdf> [lastet ned 14. april 2025].

Kumar, R. (2024, 13. august). ‘Can I complain while we’re at war?’: Ukraine’s domestic violence dilemma. *The Guardian*. Tilgjengelig fra <https://www.theguardian.com/global-development/article/2024/aug/13/women-war-combat-ptsd-ukraine-domestic-violence-gender> [lastet ned 10. april 2025].

Kuras, T. (2024, 10. desember). *Addressing Gender-Based Violence in Ukraine: challenges and response in frontline and displaced communities*. Genève UNHCR. Tilgjengelig fra <https://www.unhcr.org/ua/en/news/stories/addressing-gender-based-violence-ukraine-challenges-and-response-frontline-and> [lastet ned 10. april 2025].

La Strada International (u.å.). *La Strada Ukraine*. Amsterdam: La Strada International. Tilgjengelig fra <https://www.lastradainternational.org/la-strada-ukraine/> [lastet ned 24. april 2025].

- Lov om administrative forseelser (1984, 9. januar). *Кодекс України про адміністративні правопорушення [Code of Ukraine on Administrative Offenses]*. Tilgjengelig fra <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> [lastet ned 28. mars 2025].
- Lov om vold i nære relasjoner (2017). *ЗАКОН УКРАЇНИ Про запобігання та протидію домашньому насильству [LAW OF UKRAINE On preventing and combating domestic violence]*. Tilgjengelig fra <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> [lastet ned 26. mars 2026].
- Ministry of Internal Affairs of Ukraine (2024, 30. mars). The number of domestic violence cases has increased by 20%: the Ministry of Internal Affairs and Parliament are working to strengthen responsibility. Tilgjengelig fra <https://mvs.gov.ua/en/news/kilkist-vipadkiv-domashnyogo-nasilstva-zroslo-na-20-mvs-ta-parlament-praciuiut-nad-posilenniam-vidpovidalnosti-1> [lastet ned 9. april 2025].
- Ministry of Social Policy of Ukraine (u.å.). *To Victims of violence*. Kyiv: Ministry of Social Policy of Ukraine. Tilgjengelig fra <https://www.msp.gov.ua/en/otrymuвачам-sotsialnoyi-pidtrymky/postrazhdalym-vid-nasylstva-ta-torhivli-lyudmy/postrazhdalym-vid-nasylstva> [lastet ned 8. mai 2025].
- National Social Service of Ukraine (u.å.). *Запобігання та протидія домашньому насильству та насильству за ознакою статі [Preventing and Combating Domestic and Gender-Based Violence]*. Kyiv: National Social Service of Ukraine. Tilgjengelig fra <https://nssu.gov.ua/domashnye-nasilstvo> [lastet ned 16. april 2025].
- Possamai, Y.G. (2020, 13. juli). Kyiv's Continuing Failure to Implement the Istanbul Convention. *Kennan Institute*. Tilgjengelig fra <https://www.wilsoncenter.org/blog-post/kyivs-continuing-failure-implement-istanbul-convention> [lastet ned 24. mars 2026].
- Project Hope (2023, 21. november). *How Common Is Violence Against Women and Girls?* Washington, D.C.: Project Hope. Tilgjengelig fra <https://www.projecthope.org/news-stories/story/how-common-is-violence-against-women-and-girls/> [lastet ned 9. april 2025].
- Rubryka (2024, 9. april). Solutions from Ukraine: new app enables victims of violence to alert police without calling. *Rubryka*. Tilgjengelig fra <https://rubryka.com/en/2024/04/09/v-ukrayini-stvoryly-zastosunok-cherez-yakij-zhertva-nasylstva-mozhe-vyklykaty-politsiyu-bez-dzvinka-yak-pratsyuve-tse-rishennya/> [lastet ned 24. april 2025].
- Semchuk, K. (2020, 4. mars). *Ukraine: legislation on domestic violence*. London: The Berr Trust. Tilgjengelig fra <https://berr.org/regional-news/ukraine-legislation-on-domestic-violence/> [lastet ned 11. april 2025].
- Semeryn, K. (2022, 11. juli). Russian Invasion Overshadows Domestic Violence in Ukraine. *IWPR, dvs. Institute for War and Peace Reporting*. Tilgjengelig fra <https://iwpr.net/global-voices/russian-invasion-overshadows-domestic-violence-ukraine> [lastet ned 9. april 2025].
- Straffeloven (2001). *КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ [Ukrainas straffelov]*. Tilgjengelig fra <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> [lastet ned 13. desember 2024].
- UNFPA (2025, 23. mai). Six Police Vehicles to Strengthen Domestic Violence Response in Ukraine with French Government Support. Tilgjengelig fra <https://ukraine.unfpa.org/en/news/six-police-vehicles-strengthen-domestic-violence-response-ukraine-french-government-support>.
- UNFPA, dvs. United Nations Population Fund (2015, 1. april). *Incidence of violence against girls and women*. Kyiv: UNFPA. Tilgjengelig fra https://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/GBV%20Infographics%20ENG_0.pdf [lastet ned 15. mai 2025].

UNFPA, dvs. United Nations Population Fund (2024, desember). *Voices from Ukraine*. New York: UNFPA. Tilgjengelig fra https://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/2025-03/Voices%20from%20Ukraine_Report_2024_0.pdf [lastet ned 8. april 2025].

United Nations Ukraine (2021, november). *Gender-based violence*. New York: United Nations. Tilgjengelig fra https://ukraine.un.org/sites/default/files/2021-11/UN%20Policy%20Paper%20on%20GBV_FINAL%20ENG.pdf [lastet ned 9. april 2025].

UNN (2025, 7. mai). Domestic violence: Number of appeals fell almost by half in 2025 - National Police. *UNN*. Tilgjengelig fra <https://unn.ua/en/news/the-number-of-reports-of-domestic-violence-has-almost-halved-in-2025-national-police> [lastet ned 19. mars 2026].

Vyhovska, V. (2024, 14. mai). *Will the new legislation help protect victims of domestic violence?* Kyiv: Vox Ukraine. Tilgjengelig fra <https://voxukraine.org/en/will-the-new-legislation-help-protect-victims-of-domestic-violence> [lastet ned 15. april 2025].

Women's Perspectives Center (2025). *SHADOW REPORT OF THE CENTRE "WOMEN'S PERSPECTIVES" (Ukraine) on implementation of the The Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence by state of Ukraine*. Lviv: Women's Perspectives Center. Tilgjengelig fra <https://rm.coe.int/shadow-report-on-the-istanbul-convention-centre-women-s-perspectives-2/1680b5a669> [lastet ned 20. mars 2026].

Muntlige kilder

Women's Perspectives Center. Møte i Lviv, oktober 2025.

© Landinfo 2026

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.